

ВОЈНИ **Ветеран** ВАНРЕДНИ БРОЈ

ГЛАСИЛО ВОЈНИХ ПЕНЗИОНЕРА СРБИЈЕ • Година X • Децембар 2012.

После урушавања права корисника војних пензија
ЗАХТЕВАМО САМО ПРИПАДАЈУЋЕ

Преписка са надлежним институцијама
УПОРНО УСКРАЋИВАЊЕ ПРАВА

Упутство и обрасци за управни поступак

Упутство и обрасци за вођење парнице за накнаду штете

После урушавања права корисника војних пензија **ЗАХТЕВАМО САМО ПРИПАДАЈУЋЕ**

Последњих година корисници војних пензија изложени су процесу непоштовања законских одредби и систематског ускраћивања стечених права. Мада се ванредно повећање пензија за 11.06 одсто односило на све кориснике пензија у Србији, та одлука није примењена само на оне грађане који су право на пензији стекли у униформи обављајући послове у систему одбране земље, односно чланове њихових породица

Удружење војних пензионера Србије већ годинама чини све да на законит, легалан и легитиман начин заштити интересе својих чланова и целокупне војнопензионерске популације, посебно када је реч о ускраћивању уставом и законима загарантованих права. Нажалост, уместо да проблема буде све мање, то јест да се државна администрација према корисницима војних пензија односи у складу са законима и позаконским актима, сведоци смо да их је (проблема) све више, што значи да је на сцени планско и систематско урушавање права и флагрантно кршење прописа. Тако више хиљада корисника војних пензија у Србији још увек није наплатило тзв. мали дуг (од 2004. године), а ових дана се бије интензивна правничка, па и морална битка за остваривање права на ванредно усклађивање пензија од 11,06 одсто.

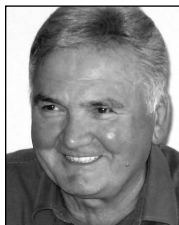
Процес оспоравања права корисника војних пензија (КВП), чиме се они потискују у категорију грађана другог реда или обесправљене популације, одвија се у последњих десетак година. Догодило се да је после више деценија јединственог пензионерског и здравственог осигурања војних осигураника, на груб и и по свему судећи бахат начин порушен систем социјалне заштите војних пензионера. Историја је забележила да је од увођења војних пензија у Србији (1835. године), па до доношења Закона о Војсци Србије (2007. године), сем у периоду од од 1945. до 1972. године, та примања су била уређена законима о војсци, што је био један од стубова високоцењеног статуса службе у војсци. Уосталом, није ли правна држава онај облик друштвеног организовања и у којем су на јасан и недвосмислен начин уређени сви системи и подсистеми.

Како се приближавамо развијеним европским стандардима, пракса указује да државни органи поступају тако да се истрајно урушава систем социјалног осигурања војних осигураника. Постепено и упорно демонтирано је наслеђено социјално осигурање војних осигураника, то јест функционалан и сврсисходан систем. Не поштујући право и правду, позиција је у Народној скупштини Републике Србије је усвајала законе усмерене против војних осигураника, а опозиција је ћутала као да није реч о грађанима Србије.

С друге стране, руководство Удружења војних пензионера, у дужем периоду, а посебно у последње две године, настојало је да статусна питања и проблеме социјалног осигурања пензионисаних војних осигураника решава посредством државних институција, законодавне, извршне и судске власти. Чинили смо свеу складу с опредељењем да се о нашим захтевима и предлозима расправља и одлучује у институцијама система, уз уважавање чињеница и без прегласавања и деловања са позиције власти. Непрекидно смо се залагали да се социјално осигурање војних осигураника регулише посебним законом којим би се укинуо конгломерат до сада важећих и новодонесених прописа, који нису међусобно усаглашени.

Између два министарства

Насупрот овоме, државне институције су доносиле регулативу о укидању прописа и институција о социјалном осигурању војних осигураника и да се оно у целости или по деловима пренесе у надлежност већ постојећих републичких организација. Народна Скупштина Републике Србије је 15. маја 2007. године изабрала Владу и усвојила Закон о министарствима којим је регулисано да Министарство рада и социјалне политике обавља послове државне управе који се односе на систем пензијског и инвалидског осигурања, социјалног осигурања и заштиту војних пензионера. Доношење овакве одлуке за војне пензионере је било изненађујуће јер о томе није вођена никаква претходна расправа. По овом Закону наведено министарство није ништа радило, већ је и даље све послове социјалног осигурања обављало Министарство одбране иако није имало законског основа.

Пише:
Председник УВПС
Љубомир Дражевић

Тражили смо пријем код министра за рад и социјалну политику где смо се договорили да се у рад комисија за измену прописа обавезно укључе представници војних пензионера. Нажалост, тај договор није испоштован и никада наши представници нису позивани када су се припремале измене закона и других прописа.

Посредством Сајта Министарства одбране (МО) током августа 2007. године сазнали смо да је припремљен нацрт Закона о Војсци Србије, па смо предложили да се део Закона који се односи на права из социјалног осигурања војних осигураника изостави из нацрта Закона, јер та питања нису у делокругу МО већ у делокругу Министарства рада и социјалне политике. Алтернативно, уколико се не прихвати наведени предлог, предложили смо допуне појединих чланова Нацрта Закона. Међутим, МО није

прихватило ни једно ни друго.

Крајем 2007. године, на Предлог Закона о Војсци Србије који је ушао у скупштинску процедуру, доставили смо амандмане са детаљним образложењем, Одбору за одбрану и безбедност, Законодавном одбору и свим посланичким групама Народне Скупштине са молбом да их подрже и поднесу као своје у поступку доношења Закона. Наш предлог су подржале углавном опозиционе посланичке групе и један посланик владајуће коалиције, што није било довољно и Закон је усвојен онако како је предложила Влада. Примена тог Закона код пензионера истог чина и положаја довела је до разлика у пензијама од 5.000 до 35.000 динара а и до неприхватљивих разлика у износу пензија у односу на плате професионалних лица који се кретао од 67 до 97 одсто.

Од захтева до тужби

Уставном суду поднета је иницијатива за покретање поступка за утврђивање неуставних одредби Закона о Војсци Србије које се односе на социјално осигурање војних осигураника, али је то након три и по године одбијено.

У више наврата смо тражили да се отклоне последице које су настале доношењем Уредбе о платама 2005. године која је променом бодова по чину драстично оштетила подофицире и њихове плате односно пензије смањила испод износа који је Законом одређен (60-70 одсто) од просечне плате официра. Министарство одбране и Владе нису реаговали, а Уставни суд обуставио је поступак за оцену законитости ове уредбе јер је она стављена ван снаге, иако њене штетне последице нису отклоњене.

Захтеве за усклађивање пензија са ванредним повећањем пензија за 11,06 одсто од 1. јануара 2008. године поднели смо Министарству за рад и социјалну политику и Фонду за СОВО. Захтеви су одбијени са образложењем да корисници војних оензија у 2007. години нису били у постојећем систему пензијског и инвалидског осигурања у Р. Србији и да нема правног основа за примену ванредног усклађивања војних пензија. Незадовољни овим одлукама везаних од 20.000 корисника војних пензија поднело је Фонду за СОВО захтеве за усклађивање пензија, али су они одбијени.

По добијању негативног одговора, војни пензионери су поднели тужбе Управном суду које су одбијене углавном из процедуралних разлога, јер Фонд за СОВО није донео основни акт о усклађивању пензија. Након тога Удружење је поднело захтев Управном одбору Фонда да такву одлуку донесе. Прегласавањем у Управном одбору Фонда, донета је Одлука да нам усклађивање пензија за 11,06 одсто од 1. 1. 2008. године не припада. Том одлуком је омогућено да корисници војних пензија поднесу тужбе Управном суду.

За разрешавање овог проблема више од 21.000 КВП упутило је притужбу Заштитнику грађана, који је утврдио да је Фонд за СОВО, супротно начелима добре управе и одредаба Закона о управном поступку, поступао је на различите начине, што је имало за последицу повреду права на једнако поступање према свим

грађанима у истој правној и фактичкој ситуацији. Заштитник грађана је МО и Фонду за СОВО дао препоруку да по захтевима КВП донесе одлуке, и да преиспитају сопствене одлуке по овим захтевима за усклађивање пензија са ванредним повећањем у износу 11,06 одсто од 1. 1. 2008. године и да обезбеде једнак третман за све КВП.

Трновит пут до истине

Иако су препоруке заштитника грађана обавезујуће оне у овом случају још нису спроведене, а Управни суд и даље одуговлачи са доношењем пресуда по тужбама које су поднесене против Одлуке Управног одбора фонда за СОВО.

Удружење је октобра 2011. године поднело Уставном суду иницијативу за покретање поступка за оцену законитости Одлуке Управног одбора Фонда за СОВО која се односи на ванредно усклађивање пензија за 11,06 одсто од 1. 1. 2008. године.

Неусклађивање пензија у складу са чланом 75. Закона о Војсци Југославије за период 2000. до 2007. године изазвало је оправдано незадовољство код бројних војних пензионера, због чега су подношењем тужби преко надлежних судова затражили остварење грубо ускраћених права. Један број првостепених судова је усвојио тужбене захтеве које је окружни суд потврдио, а неки су чак тај дуг и наплатили. Од стране Фонда за СОВО и војног правобранилаштва затражена је ревизија поступка, па је Врховни суд укинуо све те пресуде а тужбене захтеве одбацио као неосноване, чиме је даље вођење поступка постало беспредметно и ризично.

Да би се избегло плаћање високих судских трошкова и камата ишло се на прекид поступка. Судови су то прихватили, јер је поднета иницијатива Уставном суду за оцену законитости Одлуке МО о одређивању вредности бода по којој се Уставни суд још није изјаснио. Удружење је ово питање више пута покретало, али државне институције нису уопште реаговале. Један број оштећених КВП обратио се међународном суду за заштиту људских права у Стразбуру, али још увек нема никаквих одлука.

Уложени су велики напори да се након укидања поново усвоји нови Правилник о опоравку КВП. По том Правилнику у периоду од 2008 до 2011. године помоћ је добило око 4800 КВП у износу од 222 милиона динара. Нажалост, Скупштина Фонда за СОВО крајем децембра 2011. године ставила је Правилник ван снаге без икаквог правног основа, погрешно тумачећи Закон о изменама и допунама Закона о ПИО да је укинуто финансирање осталих права социјалног осигурања. Таква одлука имала је катастрофалне последице јер је остало 625 позитивних решења која нису исплаћена и 345 необрађених предмета.

Разбијање система социјалног осигурања

Укидање права војних осигураника на накнаду трошкова исхране у случају одласка на преглед и лечење ван места боравка је флагрантно кршење Закона и то је изазвало велико незадовољство код војних пензионера. Обратили смо се Министарству одбране са предлогом да промени Одлуку и да се то право поново успостави. Захтев није прихваћен са образложењем да је то урађено ради рационализације и смањења трошкова као и ради уједначавања регулативе са решењима о здравственом осигурању Републике Србије. Због неприхватљивог образложења МО, упућена је Уставном суду иницијатива за покретање поступка за оцену законитости донете одлуке.

Усвајањем Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и

инвалидском осигурању завршен је процес разбијања јединственог система социјалног осигурања војних осигураника. У току рада на новелацији регулативе пензијског и инвалидског осигурања, Удружење је у више наврата достављало надлежним органима ставове и предлоге у погледу решавања наведене проблематике. Истовремено, тражили смо да и наши представници буду укључени у радну групу која је припремила предлог за измене Закона, што није учињено. Представници МО који су били у радној групи уопште нису са нама контактирали нити су заступали наше интересе. Након уврштавања предлога Закона о изменама и допунама Закона о ПИО у скупштинску процедуру, потпредседнику Владе, министарствима и посланичким групама у Скупштини доставили смо примедбе, предлоге и амандмане на предложени Закон.

Суштина примедби је била да је издвајање пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника из система СОВО несврхисходно, неекономично и да ће имати негативне ефекте по војне осигуранике и систем одбране. У складу са тим, предложили смо да се из Предлога Закона бришу све одредбе које се тичу пензијског и инвалидског осигурања пензионисаних лица и да се приступи изради и доношењу новог Закона о социјалном осигурању војних осигураника.

Због кршења права регулисаних законима и прописима пензијског и инвалидског осигурања војних пензионера заштитнику грађана поднели смо притужбу по питању неуплаћивања дела пензије у периоду од 1. 8. 2004. до 30.11.2007. године, неусклађивања пензија за 11,06 одсто од 1.1. 2008. године, неисплаћивања дела припадајућих пензија по члану 75. Закона о ВЈ и повреде права на једнакости грађана пред Законом и укидање стеченог права на усклађивање пензије са кретањем плата професионалних војних лица. Заштитник грађана је примио делегацију Удружења саслушао наше захтеве и изложио неколико ставова. Врло брзо заштитник грађана је упутио препоруке надлежним органима да отклоне недостатке и да изнете проблеме решавају у складу са Законом и прописима, али је то игнорисано.

Ни петиција није помогла

Одложена примена усвојеног Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању мотивисала нас је да организујемо потписивање и подношење петиције Влади и Народној Скупштини Р. Србије. Потписаном петицијом више од 31.000 грађана, углавном КВП тражило је да се одложи примена одредби Закона о изменама и допунама Закона о ПИО које се односе на војне осигуранике и да се неодложно приступи изради и доношењу новог Закона о социјалном осигурању војних осигураника. Петиција је достављена Влади, Народној Скупштини Р. Србије и већем броју посланичких група.

Влада Р. Србије није на овај захтев реаговала. Због тога смо припремили предлог Закона о изменама и допунама Закона о ПИО кога је члан Удружења и народни посланик Коста Арсенијевић поднео Народној Скупштини на разматрање, по хитном поступку, што још није узето у разматрање.

Подношењем притужбе и петиције Удружење је показало висок степен организованости и јединства, као и жељу да се предлози и проблеми решавају на демократски начин у институцијама система.

Преузимање послова пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника из Фонда за СОВО регулисано је Уредбом и посебним програмом Владе Р. Србије који су донети 15. децембра 2011. године, а ступили на снагу 29. децембра 2011. године. Непосредно по преузимању послова пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника, ступили смо у контакт са управном структуром Фонда за ПИО, где смо наишли на пуно разумевања. Упозорили смо их на могуће проблеме око исплате неисплаћеног дела пензије од 1. 8. 2004. године, а и на велики број захтева за ванредно усклађивање пензија за 11,06 одсто од 1.1. 2008. године.

Иако је Законом регулисано да Републички Фонд за ПИО не преузима обавезе исплате неисплаћеног дела пензија од 1. 8. 2004. до 30.11.2007. године, Уредбом је регулисано да обавља административне и техничке послове и да врши исплату по судским пресудама уз рефундацију исплаћених износа из буџета Владе.

Влада Р. Србије почетком јануара 2012. године поднела је Народној Скупштини Предлог Закона о претварању доспелих а неизмирених обавеза према КВП за период од 1. 8. 2004. до 30.11.2007. године у јавни дуг Р. Србије по хитном поступку. Удружење је доставило примедбе и предлог којим се тражи да Предлог Закона повуче из процедуре зато што:

- Износ дуга од 4.512.720.000,00 динара није тачан (до сада исплаћено преко 2,4 милијарде),
- Обуства парничких поступака представља драстично кршење

ДА ЛИ СТЕ ЧЛАН УДРУЖЕЊА

Удружење војних пензионера Србије континуирано настоји да обезбеди поштовање законом утврђених права војних пензионера. Пут којим корачамо, већ готово двадесет година, даје нам за право када кажемо да само удружени можемо да се изборимо за све оно што нам припада према позитивним прописима Републике Србије. Према важећем статуту, члан Удружења, осим војних

пензионера, може постати и сваки пунолетни члан породичног домаћинства војног пензионера који потпише приступницу за учалањење у УВПС. Ето прилике да наше удружење, као добровољна, интересна, социјално-хуманитарна, патриотска и нестраначка организација, буде бројнија и снажнија и да буде поуздан заштитник интереса војних пензионера.

Уједно позивамо сва сродна удружења да постану наши колективни чланови. Заједно смо јачи. УВПС

члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и слобода и Устава Р. Србије, јер се врши узурпирање судске власти од стране извршне и законодавне власти.

• Не постоји ни један разлог за доношење закона по хитном поступку јер је Влада у два наврата Законом била обавезана да то реши што ни до данас није учинила.

Останимо упорни и доследни

У случају да Предлог не буде повучен из процедуре, предложили смо амандмане чија је суштина да се скрати рок исплате дуга са три на две године, да се КВП који су покренули судске поступке дуг исплаћује у року по судским пресудама и да се регулише исплата дуга за КВП који су у међувремену преминули. Влада Р. Србије све ово је одбила. Предлоге смо доставили и свим посланичким групама, надлежним министарствима, заштитнику грађана и први пут смо се обратили Делегацији Европске уније у Р. Србији – господину Дежеру. На ово је једино реаговао народни посланик Коста Арсенивић, који је све те амандмане поднео као своје. Предлог Закона није уврштен у дневни ред Народне Скупштине због расписивања избора.

Можемо закључити да су се наведене активности Удружења одвијале у неповољним условима детерминисаним негативним односом власти према војним пензионерима.

Резултат таквог понашања извршне и законодавне власти је значајно урушавање систем СОВО и гашење стечених права КВП. Суочени са тиме, КВП су, индивидуално и преко УВПС, потражили заштиту код судова. Међутим, сем часних изузетака међу парничним судовима, и судска власт се солидарисала са извршном. Уместо да се руководе принципима независности и легалитета, судови су при одлучивању по тужбама, уставним жалбама и иницијативама за оцену уставности и законитости које су подносили КВП превагу давали принципу опортунитета, цењеном кроз ставове и интересе Владе. Парнични судови, након што су у почетку хетерогено и незаконито пресуђивали по тужбама КВП, сада суде по закону, али и даље опструишу реализацију права на наплату закинутог дела пензије кроз непримерено дуго трајање парничних и извршних поступака.

Несумњиво је да треба наставити са свим досадашњим облицима борбе за очување и побољшање статуса КВП. Из општинских организација УВПС непрестано нам се упућују речи подршке у истрајавању на путу остваривања припадајућих права, уз нове иницијативе и сугестије шта још треба учинити како би се убрзао процес и државна администрација привољела да у свему испуштају уставом и законима утврђена права корисника војних пензија. Руководство УВПС пажљиво проучава све пристигле предлоге, предузимајући потребне кораке. Издавање ванредног броја „Војног ветерана“ је у овом часу најзначајнији подухват усмерен према корисницима војних пензија, како би поступали у складу са новонасталим околностима. Нагласак је на предузимању административне процедуре, како не би дошло до застаревања штете, настале неисплаћивањем ванредног повећања пензија од 1. Јануара 2008. године до данас.

Истовремено, издавање ванредног броја „Војног ветерана“ представља наставак традиције правовременог и свеобухватног интерног информисања чланова Удружења војних пензионера у функцији остваривања уставом загарантованих и законима регулисаних права и зарад медијског праћења важнијих активности војнопензионерске организације. Године за нама дају нам за право да је правда спора, али и достижна. Искушења кроз која смо прошли указују да ћемо до циља уложити још много напора, те да ћемо се коначно изборити за све оно што нам према позитивним прописима припада. Удружени ћемо лакше савладати замршену мрежу законодавне, извршне и судске власти. Притом мора свима бити јасно да никоме ништа не одузимамо, већ да само желимо да добијемо своје. Отворени смо за све иницијативе државе које иду у правцу трајног и праведног решавања социјалног статуса војних осигураника. ●

Усклађивање пензија по Закону о ВЈ до 31. децембра 2007. године

8. Усклађивање пензија и других примања

Члан 261.

Пензије одређене по овом закону усклађују се почетком сваке календарске године са пензијама одређеним у претходној години.

Пензије се усклађују тако што се као пензијски основ за раније остварене пензије узима плата која припада за одговарајући чин од кога се одређују пензије остварене у претходној години.

Ако се структура плате према којој се, на основу прописа о платама професионалних војника, утврђује пензијски основ измењена у односу на раније прописе о платама тих лица, измењени износи плата узимају се за утврђивање новог пензијског основа.

Пензије усклађене према овом члану се од 1. јула текуће године, на основу података из прописа о платама професионалних војника, усклађују се кретањем номиналних плата професионалних војника одговарајућег чина. Пензије се усклађују и пре истека рока од шест месеци ако номинални раст, односно пад плата професионалних војника буде већи од 5 %.

Прописе о усклађивању пензија на основу овог члана доноси савзни министар за одбрану. ●

Усклађивање пензија по Закону о Војсци Србије од 1.1. 2008. године

Члан 193.104

Усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу, врши се по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Влада Републике Србије у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донеће акт којим ће уредити начин, поступак и динамику измирења доспелих, а неизмирених обавеза према корисницима војних пензија које су настале по прописима из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника до ступања на снагу овог закона. ●

На основу члана 70. Став4, члана 76. Став 2, члана 81, члана224. Став 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, бр. 34/03, 64/04 – УС, 84/04 – др. Закон, 85/05, 101/05 – др. Закон и 83/06 – УС) члана 73. Став 1. Тачка 2. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС, број 85/05), чл. 2.и 2 а За Уредбе о праву на аконтацију пензије корисницима пензије са сталним пребивалиштем на територији Републике Србије који су право на пензију остварили у другим републикама бивше СФРЈ („Службени гласник РС, бр 76/92, 16/93, 42/93, 75/93, 98/93, 28/94, 1/95 и 22/96) и члана 25., став 1.тачка 6), а у вези са чланом 56. Статута Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање у оснивању („Службени гласник РС“, број 121/07)

Лице овлашћено за заступање Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, доноси,

РЕШЕЊЕ

О ванредном усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од јануара 2008. године

1.Овим решењем усклађују се пензије, вредност општег бода, новчане накнаде за телесно оштећење ик помоћ и негу и новчане накнаде по основу инвалидности из члана 224. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, од 1. јануара 2008. године, за 11,06%.

ШТА ЈЕ ЗАКЉУЧИО УСТАВНИ СУД

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: Уж-2666/2011
22.06.2012. године
Београд

Уставни суд, Велико веће, у саставу: председни Суда др Драгиша Б. Слијепчевић, председник Већа и судије др Боса ненадић, Катарина Манојловић Андрић, др Оливера Вучић, Предраг Ђетковић, Милан Станић, Братислав Ђокић и мр Томислав Стојковић, чланови Већа, у поступку по уставној жалби ... из Београд, на основу члана 167. Став 4. У вези члана 170. Устава Републике Србије, на седници Већа одржаној 23. Маја 2012. Године, доноси

ОДЛУКУ

Усваја се уставна жалба ... и утврђује да је пресудом Управног суда У. 22662/10 од 21.

априла 2011. године подносиоцу уставне жалбе повређено право на парнично суђење зајамчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије, док се у преосталом делу уставна жалба одбацује.

Налаже се надлежном суду да, у року од 60 дана од дана достављања Одлуке Уставног

суда, понови поступак по тужби изјављеној против решења Комисије Скупштине Фонда за социјално осигурање војних осигураника војних осигураника број УП-2број 353/10 СП. 529200 од 28. октобра 2010. године.

Извод из образложења

За одлучивање о овој уставној жалби од значаја су и одредбе следећих закона:

Одредбама члана 261. Закона о Војсци Југославије („Службени лист СРЈ“, бр. 43/94,

28/96, 44/99, 74/99, 3/02 и 37/01 и „Службени лист СЦГ“, бр. 7/05 и 44/05) било је одређено да се пензије усклађују у односу на плате професионалних војника и да прописе о усклађивању пензија на основу овог члана доноси савезни министар за одбрану. Наведене законске одредбе престале су да важе на основу члана 197. став 2. Закона о Војсци Србије, који је ступио на снагу 1. јануара 2008. године.

Одредбом члана 193. Став 1. Закона о Војсци Србије („Службени гласник РС, бр. 116/07, 88/09 и 101/10) прописано је да се усклађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу, врши по динамички и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Одредбом члана 21. Став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, бр. 85/05) измењен је члан 80. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим је уређен начин усклађивања пензија, па ке одређено да се пензија од 1. априла и 1. октобра текуће године усклађује, на основу статистичких података, са кретањем трошкова живота на територији Републике у предходних шест месеци. Одредбама члана 73. Наведеног Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању предвиђено је да се 2006, 2007, и 2008. Године пензије, изузетно од члана 21. тог закона, усклађују са процентом раста трошкова живота и процентом раста, односно пада зараде. Сагласно одреби члана 75. став 1. истог закона, уколико просечан износ пензије корисника у осигурању запослених исплаћене за претходну годину износи мање од 60% од износа просечне зараде без пореза и доприноса исплаћене у претходној години. Међутим, у претходној години, односно од 1. јануара 2008. године, садашњи корисници војних пензија нису били у постојећем систему пензијског и инвалидског осигурања, а наведеном одредбом прецизирано је да се ванредно усклађивање односи на корисника у осигурању запослених исплаћених за претходну годину. Према томе, имајући наведено у виду, односно да у претходној години садашњи корисници војних пензија нису били у постојећем систему пензијског и инвалидског осигурања, нема основа за примену ванредног усклађивања пензије и на кориснике војних пензија“

Ређењем реубличког фонда за пензијско и инвалидско осигурање 01 број 181-431/08 од

25. јануара 2008. године извршено је ваанредно усклађивање пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од јануара 2008.

2. Пензије и новчане накнаде за телесно оштећење и помоћ и негу усклађују се са процентом из тачке 1. овог решења у односу на усклађену пензију и новчану накнаду по Решењу о усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од октобра 2007. године („Службени гласник РС, број 99/07).

3. Најнижи износ пензија усклађује се са процентом из тачке 1 овог решења у односу на Решење о усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од октобра 2007. године („Службени гласник РС“, број 99/07).

4. Вредност општег бода усклађује се са процентом из тачке 1. овог решења у односу на усклађену вредност општег бода по Решењу о вредности општег бода за октобар, новембар и децембар 2007. године и јануар, фебруар и март 2008. године („Службени гласник РС“, број 99/07).

5. Новчана накнада по основу инвалидности из члана 224. Закона о пензијском и инвалидском осигурању усклађује се процентом из тачке 1. Овог решења у односу на усклађену новчану накнаду по Решењу о усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од октобра 2007. године („Службени гласник РС“, број 99/07) и не може бити већа од 15.038,55 динара.

6. Усклађивање пензија из тачке 2. овог решења односи се и на аконтацију пензија остварених по Уредби о праву на аконтацију пензије корисницима пензија са сталним пребивалиштем на територији Републике Србије који су право на пензију остварили у другим републикама бивше СФРЈ.

7. Исплата усклађене пензије и новчаних накнада по овом решењу вршиће се од 1. јануара 2008. године

8. Ово решење објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“.

01 број 181-431/08

У Београду, 25. Јануара 2008. године (19.02)

Лице овлашћено за заступање,
Горан Лончар, с. р.

Од самог почетка негативан одговор
државних органа

НЕРАЗУМНИ РАЗЛОЗИ ЗА ОДБИЈАЊЕ

После ванредног повећања пензија цивилним корисницима пензија, Удружење војних пензионера Србије реаговало је тако што се званичним актом обратило Министарству рада и социјалне политике Владе републике Србије, захтевајући и усклађивање војних пензија.

Из Министарства рада и социјалне политике одговорили су 23. априла 2008. године. У том одговору се, између осталог, каже:

„Поводом Ваше преставке упућено овом министарству која се односи на питања примене ванредног усклађивања пензија сагласно Закону о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, број 85/05), и на кориснике војних пензија, указујемо на следеће: Одредбом члана 75. наведеног Закона прописано је да се уколико просечан износ пензије корисника у осигурању запослених исплаћене за претходну годину износи мање од 60% од износа просечне зараде без пореза и доприноса запослених на територији Републике у претходној години, пензија ванредно усклађује од 1. јануара текуће године, за проценат којим се обезбеђује да се износ просечне пензије за претходну годину корисника у осигурању запослених доведе до нивоа од 60% просечне зараде без пореза и доприноса исплаћене у претходној години. Међутим, у претходној години, односно од 1. јануара 2008. године, садашњи корисници војних пензија нису били у постојећем систему пензијског и инвалидског осигурања, а наведеном одредбом прецизирано је да се ванредно усклађивање односи на корисника у осигурању запослених исплаћених за претходну годину. Према томе, имајући наведено у виду, односно да у претходној години садашњи корисници војних пензија нису били у постојећем систему пензијског и инвалидског осигурања, нема основа за примену ванредног усклађивања пензије и на кориснике војних пензија“

године и одређено, поред осталог, да се пензије ускађују за 11,06%, а да ће исплата усклађене пензије и новчаних накнада по овом решењу вршити од 1. јануара 2008. године.

Одредбама Закона о управном споровима („Службени гласник РС, бр. 111/09), прописано

је да у управном спору суд решава на основу утврђених чињеница на одржаној јавној расправи, да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање шињеничког стања, али ако странке на то изричито пристану, да је суд обавезан да посебно наведе разлоге због којих није одржао усмену расправу (члан 33); да законитост оспореног управног акта суд испитује у границама захтева из тужбе, али при том није везан разлозима тужбе, суд ће пресудом решити управну ствар, ак природа ствари то дозвољава и ако утврђено чињенично стање пружа поуздан основ за то, а таква пресуда у свему замењује поништени акт – спор пуне јурисдикције 8члан 43. став 1.).

Испитујући да ли је заузети правни став доносиоца оспореног акта образложен на уставноправано прихватљив начин, Уставни суд је пошао од тога да се начин на који је питање усклађивања војних пензија било уређено до 1. јануара 2008. године разликује од начина на који је то питање уређено након тог датума, када је ступио на снагу Закон о Војсци Србије. С тим у вези, Уставни суд је констатовао да су ступањем на снагу Закон о Војсци Србије престале да важе одредбе Закона о Војсци Југославије, којима је било одређено да се пензије ускађују у односу на плате професионалних војника и да прописе о усклађивању пензија на основу овог члана доноси савезни министар за одрану (члан 261.). Уставни суд је, такође, констатовао да је одредбом члана 193. став 1. Закона о Војсци Србије прописано да се услађивање износа пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овога закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу, врши по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Полазећи од наведеног, Уставни суд оцењује да се не може прихватити становиште Управног суда да је Управни одбор Фонда за социјално осигурање војних осигураника овлашћен да одлучује по постојању услова за ванредно услађивање пензија, те да непостојање општег акта Управног одбора тог фонда о ванредном услађивању пензија онемогућава да се удовољи захтеву подносиоца жалбе та услађивање пензије. Ово стога што се пензије војних осигураника од 1. Јануара 2008. Године ускађују по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање, те је Закон о пензијском и инвалидском осигурању једини општи акт на основу кога се тим корисницима могу вршити услађивања пензија, па и предметно ванредно услађивање од 11,06%. Поред тога, овај суд оцењује да акт о услађивању пензија, који доноси надлежни орган организације у којој се остварују права из пензијског осигурања, по својој природи није општи акт, већ акт техничко-спроведбеног карактера донет у поступку извршења законом утврђених обавеза Фонда. Ниме се не утврђују права и обавезе осигураника, већ се, сагласно начину и методу утврђеном законом, одређују конкретни проценти услађивања пензија, на основу званичних статистичких података.

С обзиром на изложено, Уставни суд је оценио да у предметном управном спору који је окончан оспореном пресудом није спроведена адекватна контрола законитости управног акта и да заузети правни став суда није образложен на начин који се може сматрати уставноправно прихватљивим, чиме је повређено право подносиоца на правично суђење зајамчено чланом 32. Став 1. Устава. Стога Уставни суд, сагласно одреби члана 89. став 1. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС, бр. 109/07 и 99/11), усвојио уставну жалбу изјављену против пресуде Управног суда У. 22662-10 од 21. априла 2011. године, одлучујући као у тачки 1. изреке (први део).

Имајући у виду природу учињене повреде уставног права у конкретном случају, Уставни суд је, на основу одребе члана 89. Став 2. Закона о Уставном суду, као мере за отклањање последица учињене повреде права, наложио надлежном суду да, у року од 60 дана од дана достављања ове одлуке, понови поступак по тужби подносиоца уставне жалбе, изјављеној против решења Комисије Скупштине Фонда за социјално осигурање војних осигураника за ревизију и решавање у другом степену о правима из пензијског осигурања војних осигураника број УП-2 број 353/10СП. 529200 од 28. октобра 2010. године, одлучујући као у тачки 2. изреке.

Захтев подносиоца уставне жалбе којим је тражено да Уставни суд утврди и повреду осталих права наведених у уставној жалби, за сада је преурањен, имајући у виду да ће о тужби подносиоца уставне жалбе бити поново одлучивано, чиме ће и евентуална повреда осталих означених права бити испитана по наведеном правном

средству у управном спору пред надлежним судом, због чега је Суд уставну жалбу у овом делу одбацио, као у другом делу тачке 1. изреке, сагласно одредби члана 36. став 1. тачка 7) Закона о уставном суду.

Тakoђе, Уставни суд је, сагласно одреби члана 49. Став 2. Закона о Уставном суду, одлучио да ову одлуку објави у „Службени гласник Републике Србије“, имјући у виду значај који за заштиту Уставом гарантованих људских права и грађанских слобода.

С обзиром на изложено, Зставни суд је, на основу одредаба члана 42 б став 1. Тачка 1), члана 45. Тачка 9) и члана 46. Тачка 9) закона о Уставном суду и члана 84. Пословника о раду Уставног суда („Службени гласник РС“, бр. 24/08, 27/08 и 76/11), донео Одлуку као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

САСТАНАК ПРЕДСТАВНИКА УВПС СА ФУНКЦИОНЕРИМА РЕПУБЛИЧКОГ ФОНДА ПИО

Поводом Одлуке Уставног суда бр. Уж-2666/2011 од 22.06.2012. о укидању пресуде Управног суда којом је одбијена тужба корисника војне пензије за признавање права на ванредно повећање пензије за 11,06% од 01.01.2008. године, на иницијативу УВПС одржан је дана 04.07.2012. године састанак представника УВПС и Републичког фонда ПИО. На састанку су учествовали председник УВПС Љубомир Драгањац и члан Главног одбора УВПС Константин Арсеновић, а испред Републичког фонда ПИО, директор госпођа Драгана Калиновић и директор финансијског сектора господин Иван Мимић.

Представници УВПС су предочили да из садржаја Одлуке Уставног суда произилази да и војним пензионерима припада ванредно повећање за 11,06% и затражили став Фонда ПИО по том питању.

Руководиоци Републичког фонда ПИО нису оспорили становиште УВПС, уз наглашавање да се мора сачекати пресуда Управног суда чије је доношење наложио Уставни суд. Уколико Управни суд пресуди да ванредно повећање од 11,06% припада и војним пензионерима, Фонд ће неодложно свим војним пензионерима пензионисаним до 01.01.2008. године увећати пензије за 11,06% и тако обрачунате пензије исплаћивати у будуће. Упоредо са тим, Фонд ће обрачунати појединачан и укупан дуг настао неисплаћивањем припадајуће пензије од 01.01.2008. године до почетка исплате пензије увећане за 11,06%. Начин измирења тог дуга би био накнадно утврђен, а највероватније би био претворен у јавни дуг. У сваком случају, Фонд ће настојати да се тај дуг измири ван спора, јер свако парничење значи увећање дуга и штету по средства Фонда.

Истичемо да се Одлука Уставног суда и будућа Одлука Управног суда једнако примењује на све оштећене КВП, без обзира да ли су покренили управне или парничне поступке.

Управни суд је дужан донети пресуду у року од 60 дана од пријема одлуке Уставног суда. Зависно од тога, Удружење ће обавестити чланове како даље да поступају.

ОБРАЋАЊЕ ПРЕДСЕДНИКА УВПС УПРАВНОМ СУДУ СРБИЈЕ

Председник УВПС Љубомир Драгањац обратио се писмом 2. октобра Управном суду Србије у којем је тражио неодложно поступање тог суда. Копије писма упућене су Високом савету судства и министру правде Републике Србије. У писму се наводи:

„Према подацима којим располажемо, Уставни суд је усвојио више уставних жалби ко-рисника војних пензија против пресуда Управног суда којим су одбијене њихове туж-бе против Фонда за СОВО због неусклађивања – повећања пензија за 11,06% од 01. 01.2008.године, те наложио Управном суду да у року од 60 дана од дана достављања Одлуке понови поступак. По тим одлукама Уставног суда Управни суд још није посту-пио, тако да је рок од 60 дана у више предмета истекао (нпр: Предмет Управног суда У.2266/10 Одлука Уставног суда уж – 266/2011 од 22.06.2012).

Сем што не поштује рокове постављене Одлукама Уставног суда, Управни суд крајње неажурно поступа и по осталим тужбама корисника војних пензија поднетим по истом основу. То резултира

бројним негативним последицама: дуг се протеком времена увећава; Републички фонд ПИО је затрпан управним предметима по захтевима оштеће-них; ангажују се и парнички судови, а код бројне популације КВП је све већи револт и незадовољство.

Са изнетих разлога, а у име преко 40.000 оштећених војних пензионера, тражимо да Управни суд неодложно поступи по Одлуци Уставног суда, како би питање права КВП на ванредно повећање пензија за 11,06% било мериторно решено по закону".

ОДГОВОР ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

На притужбу против Управног суда које је покренуо председник УВПС Љубомир Драгањац, члан Високог савета судства Бранка Банчевић је 16. октобра 2012. године одговорила:

„Поводом притужбе на рад Управног суда коју сте упутили Високом савету судства, обавештавамо Вас да смо предметну притужбу проследили в.ф. председника Управног суда, који је сходно одредби члана 55. Закона о уређењу судства („Службени гласник РС“ бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011 и 101/2011), дужан да размотри наводе из притужбе и да Вас, као и министра правде, председника непосредно вишег суда и Високи савет судства, обавести о њиховој основаности и предузетим мерама, у року од 15 дана од дана пријема притужбе“.

РЕАКЦИЈА МИНИСТАРСТВА ПРАВДЕ НА ПРИТУЖБУ

Министарство правде такође је раговало на притужбу УВПС. Државни секретар Данило Николић се овако (19.10.2012. године) обратио председнику УВПС Љубомиру Драгању:

„Обавештавамо Вас да смо по Вашој притужби, која је заведена у Министарству правде и државне управе, дана 12.10.2012. године, **затражили извештај** од председника Управног суда у Београду, на основу чл. 55. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 и 104/09 и 101/10 и 31/11), о чему ће Вам бити достављено обавештење.

Одредбом члана 8. Закона о уређењу судова и члана 9. Судског пословника, уређено је право странке и другог учесника у судском поступку, на притужбу на рад, кад сматра да се поступак одуговлачи, да је неправилан или да постоји било каква утицај на његов ток и исход.

Чланом 55. истог закона уређен је поступак по притужби из непосредне надлежности председника суда, који је дужан да је размотри и да о њеној основаности и предузетим мерама обавести подносиоца притужбе у року од 15 дана од пријема притужбе“.

ОДГОВОР УПРАВНОГ СУДА НА ПРИТУЖБУ

Вршилац функција председника Управног суда судија Слађана Бојовић је (11.10.2012.) поводом притужбе председника УВПС Љубомира Драгањаца одговорила:

„Поводом Ваше притужбе упућене вршиоцу функције председника Управног суда дана 04.10.2012. године, обавештавамо Вас да ће у периоду од 07.10. до 10.10.2012. године бити одржано саветовање судија Врховног касационог суда, Управног суда и осталих судова на коме ће се, између осталог, разматрати начин поступања судија у извршењу одлука Уставног суда које се односе на усклађивање војних пензија у виси од 11,06% од 01.11.2008. године, а коначан став у вези поступања по овом правном питању биће донет на седници Одељења судске праксе Управног суда, која ће потом бити заказана.

У предмету овог суда У 2666/10, на коју се односи пресуда Уставног суда број Уж 2666/11 од 22.06.2012. године, а који је заведен под новим пословним бројем У 8225/12, расправа није заказана, а према изјашњењу судије известиоца наведени предмет је примљен у рад, тако да није протекао рок од 60 дана за поновно одлучивање по тужби, који је одређен одлуком Врховног касационог суда“.

Арсеновићево посланичко питање министру правде

КАДА ЋЕ УПРАВНИ СУД ПОСТУПИТИ ПО ОДЛУКАМА УСТАВНОГ СУДА

У име Посланичке групе Партије уједињених пензионера Србије (ПУПС) у Народној скупштини Републике Србије, народни посланик Константин Арсеновић упутио је, 15. октобра 2012. године, министру правде и локалне самоуправе господину Николи Селаковићу посланичко питање које објављујемо у целини:

„Поштовани господине Селаковићу, сагласно члану 41. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС“ 9/2010), а у вези са члановима 204. и 286. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“ 20/2012 – пречишћени текст), молим Вас да ми одговорите на следеће посланичко питање:

–Од стране грађана обавештен сам да је Уставни суд усвојио више уставних жалби корисника војних пензија против пресуда Управног суда којима су одбијене њихове тужбе против Фонда СОВО због неусклађивања повећања пензија, а истовремено је Уставни суд наложио Управном суду да у року од 60 дана од достављања одлуке понови поступак по овим тужбама. Међутим, Управни суд не поступа по овим одлукама јер ни у једном случају овај рок није испоштован. То за последицу има да се ови дугови протеком времена увећавају, Републички фонд ПИО се загушује предметима по захтевима оштећених, а код бројне популације корисника војних пензија ствара се све веће незадовољство. Стога ме интересује да ли је Управни суд у обавези да испоштује рокове које му својом одлуком зада Уставни суд, односно када ће поступити по тим одлукама и шта ће се предузети за побољшање ажурности рада овог суда?“

ОДГОВОР МИНИСТРА ПРАВДЕ НА ПОСЛАНИЧКО ПИТАЊЕ КОНСТАНТИНА АРСЕНОВИЋА

Поводом постављеног посланичког питања о непоштовању рокова Управног суда по тужбама за неусклађивање пензија, а на основу одлуке Уставног суда, министар правде Никола Селаковић је, 15. новембра ове године, упутио следећи одговор:

„Поступајући у складу са својим надлежностима, Министарство правде и државне управе је дана 26. октобра 2012. године доставило Управном суду у Београду предметно посланичко питање, са захтевом да се у најкраћем року изјасни о наводима из посланичког питања.

Управни суд у Београду је дописом Су VI 191/12 од 6. новембра 2012. године, доставило Министарству правде одговор којим обавештава о следећем:

Управни суд је у обавези да испоштује одлуке Уставног суда, међутим имајући у виду да судије Управног суда по питању понављања правоснажно окончаног поступка, што је пресудама Уставног суда наложено у року од 60 дана, имају различити правни став (чланом 56. Закона о управним споровима предвиђено је да ће се поступак завршен правоснажном пресудом или решењем суда поновити по тужбама странке), ради уједначеног поступања свих судија неопходно је одржати Седницу свих судија Управног суда ради заузимања јединственог правног става.

Седница свих судија Управног суда биће одржана 19.11.2012. године (термин се морао ускладити јер Седници морају присуствовати судије из седишта суда и одељења у Крагујевцу, Нишу и Новом Саду, који већ имају заказане усмене јавне расправе), а одређено је двоје судија који ће израдити Предлог правног става са образложењем.

Након тога Управни суд ће у свим предметима донети одлуке у извршењу пресуда Уставног суда у коме је Управни суд био у обавези да поступи по одлуци Уставног суда нису ни у свим предметима истекли, а рачунају се од датума достављања одлуке Уставног суда.

Треба имати у виду чињеницу да од почетка 2012. године Управни суд суди са изразито смањеним бројем судија (10 судија мање), да је 29 судија поступало током маја и јуна у изборним предметима за време одржавања општих избора 2012. године у Србији, да и даље у законским роковима поступа у предметним преставама, односно утврђивања мандата и другим предметима којима је Закон о управним споровима и другим законима одређен рок за доношење одлуке, те да месечни прилив предмета Управног суда прелази 1600 нових предмета.

Поред тога, велики број предмета у овом суду односе се на остваривање права на пензију и других права из пензијског и инвалидског осигурања, као и на новчане накнаде које се односе на социјална давања, који предмети су у складу са Судским пословником хитни, а ради се о грађанима Србије који немају основна средства за обезбеђење своје егзистенције.

Судије Управног суда ће одмах након одржане Седнице и заузетог правног става поступити по одлукама Уставног суда и странкама омогућити да своја права остваре у складу са правом на правично суђење.

Такође, Министарство правде и државне управе, као орган државне управе, није надлежно да одлучују у поступку за који је законом утврђена судска надлежност, нити може да утиче на доношење судске одлуке, те се одговор на посланичко питање заснива на обавештењу Управног суда достављено Министарству правде и државне управе“.

НОВО ОБРАЂАЊЕ ПРЕДСЕДНИКА УВПС ПРЕДСЕДНИКУ УПРАВНОГ СУДА СРБИЈЕ

Председник Удружења војних пензионера Србије Љубомир Драгањац упутио је (11. децембра) још једно писмо председнику Управног суда Србије у вези са неажурним поступањем Суда по тужбама војних пензионера које се односе на усклађивање пензија за 11,06 одсто. Писмо доносимо у целини:

„Ваши одговором Сд VI 173/12 од 11.10.2012. године, на нашу притужбу бр.426-1 од 02.10.2012. године навели сте да је по одлуци Уставног суда број Уж 2666/11 од 22.06.2012. године, односни предмет заведен под новим пословним бројем У 8225/12, па није протекао рок од 60 дана од када је наведени предмет примљен у рад. Данас истиче 60 дана и од дана када сте нам на притужбу одговорили, али поновно одлучивање по тужби није извршено. Тиме су прекршене одредбе члана 166. Став2. и члана 171. Став1. Устава Републике Србије, а и одредбе члана 104. Закона о Уставном суду.

Поново истичемо да такво неажурно поступање Суда има за последицу кршење Законом прописаних права војних пензионера и њихово све масовније негодовање, које би могло прерасти у јавни протест. Осим тога, свакодневно се повећава број захтева према Републичком фонду ПИО за усклађивање пензије, број тужби у управним споровима и број парничних тужби, а дуг постаје све већи.

У складу са изнетим, захтевамо да тај суд неодложно поступи по одлуци Уставног суда и мериторно одлучи о праву војних пензионера на ванредно повећање пензија за 11,06 од 01.01.2008. године“.

ПИСМО ПРЕДСЕДНИКА УВПС РЕПУБЛИЧКОМ ФОНДУ ПИО

Председник УВПС Љубомир Драгањац је 6. децембра 2012. године упутио још један акт директору Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Драгани Калиновић. У том писму стоји:

„Одговорачење Управног суда да поступи по одлукама Уставног суда којима је наложено понављање управног спора у предметима правноснажно окончаним одбијањем тужби због неусклађивања војних пензија са ванредним повећањем пензија за 11,06% од 01.01.2008. године резултира све већим тензијама и незадовољством оштећених војних пензионера. Све више је оних који сматрају да је то одговорачење доношења мериторне одлуке последица заједничког настојања тог Фонда, Владе и судова да се осујети остваривање тог права војних пензионера, па се многи од њих опредељују да, уз вођење управног поступка и управног спора подносе и парничне тужбе. Сем тога, неки парнични судови, односно поједина већа (Нови Сад, Ниш, Београд) правноснажно досуђују исплату дуга по том основу, што постиже покретање парница, па се у наредном периоду може очекивати више хиљада парничних тужби.

Да би се избегло, могуће непотребно, ангажовање органа тог Фонда (управни поступак по захтевима за усклађивање), Управног суда (управни спорови) и парничних судова (тужбе за накнаду штете), сматрамо да би било обострано корисно и сврхосходно да тај Фонд обавести војне пензионере о свом ставу у погледу предметног усклађивања војних пензија и исплати до сада насталог дуга. Уколико овај предлог прихватите, најцелисходније би било да то обавештење доставите овом Удружењу, а ми би обезбедили

информисање оштећених војних пензионера, уз одговарајућу поуку како да поступају убудуће.

Потсећамо да сте половином ове године, на састанку са Костом Арсеновићем и председником ове године, обећали да ће Фонд поступити по пресуди Управног суда и започети исплату усклађених пензија за 11,06% свим оштећеним без даљег спорења, те обрачунати настали дуг појединачно и укупно уз предлог Влади да се то реши као јавни дуг.

Молимо за што хитнији одговор“.

ПРЕПОРУКА ОШТЕЋЕНИМ КОРИСНИЦИМА ВОЈНИХ ПЕНЗИЈА

Главни одбор Скупштине Удружења војних пензионера Србије донео је закључак у вези са остваривањем права на ванредно повећање пензија за 11,06 одсто и исплату закинутог дела месечних припадљности. Закључак доносимо у изворном облику:

„На основу тачке 4. члана 16. Статута УВПС, и спроведене расправе на 13. седници одржаној 13. децембра 2012. године, а полазећи од чињеница:

- Да пензије војних осигураника и поред одлуке Уставног суда још увек нису усклађене односно повећане за 11,06% од 01.01.2008. године;
- Да Републички фонд за ПИО одбија захтеве за то усклађивање, а Управни суд одговлачи са доношењем мериторне одлуке по предметним тужбама и не поштује одлуку Уставног суда по том питању;
- Да поједини парнични судови досуђују исплату закинутог дела пензије по том основу, те
- Да постоји опасност да 19. фебруара 2013. године наступи застаривање права на предметно повећање пензија.

ГлОд Скупштине УВПС доноси следећи,

ЗАКЉУЧАК

I Препоручује се оштећеним корисницима војних пензија;

Да до 19. фебруара 2013. године поднесу Републичком фонду за ПИО захтеве за ванредно усклађивање – повећање пензија за 11,06% од 01.01.2008. године и исплату закинутог дела пензије, уколико то већ нису учинили, и

1. Да против негативних решења па захтевима покрећу управне спорове, а против евентуалних негативних одлука Управног суда поднесе уставне жалбе.

II Обавезује се Извршни одбор Главног одбора Скупштине УВПС да неодложно, а најкасније до 20.12.2012. године сагледа потребу покретања парница за наплату предметног дуга и припреми закључак како по том питању поступати.

У извршавању закључка ГлОд Скупштине УВПС под II, Извршни одбор Главног одбора закључује:

Према досадашњем поступању Републичког фонда ПИО и Управног суда, нема изгледа да ће у догледно време бити мериторно решено о праву КВП на ванредно повећање пензија за 11,06%. Управни суд неће одлучивати о исплати до сада насталог дуга по том основу, већ је то у надлежности парничног суда. Рок застарелости дуга у парници тече од 19. фебруара 2008. године, па постоји опасност да наступи застарелост наплате дуга. То застаривање се несумњиво прекида подношењем парничних тужби, што подразумева аконтирање дела парничних трошкова од стране подносиоца тужбе. Позитиван исход парница није извештан, јер парнични судови различито поступају - неки досуђују исплату дуга, а већина тужбе одбацује или одређује застој до одлуке Управног суда.

У складу са изнетим, сваки појединац треба сам да одлучи да ли ће покретати парницу или не. Ради помоћи КВП како поступати по питању остваривања права на ванредно повећање од 11,06 %, објавити детаљна упутства и објашњења у ванредном броју листа „Војни Ветеран“, који члановима УВПС доставити до 29.12.2012. године“.

НАПОМЕНА:

Они којима су захтеви за усклађивање пензије одбијени, а пропустили су прописани рок за изјављивање жалбе, односно рок за покретање управног спора не треба да подносе нови захтев.

УПРАВНИ ПОСТУПАК И УПРАВНИ СПОР

(Презиме и име)

Прилог број

.....
Презиме и име)

.....
(Адреса)

.....
(ЈМБГ и број решења)

.....
(Име и презиме)

.....
(адреса станобања)

.....
(место)

.....
(ЈМБГ:)

РЕПУБЛИЧКОМ ФОНДУ ЗА ПЕНЗИЈСКО И ИНВАЛИДСКО ОСИГУРАЊЕ

Предмет:

Доношење решења о усклађивању пензије, **ЗАХТЕВ.**

11000 БЕ ОГ РА Д
НЕМАЊИНА 30

ЖАЛБА

на Решење Р. Фонда Филијала

Број..... од..... године.
доставља се,-

РЕПУБЛИЧКИ ФОНД ПИО ДИРЕКЦИЈА БЕОГРАД Др Александра Костића 9 БЕОГРАД

Чланом 193. Закона о Војсци Србије (ЗВС), који је ступио на снагу 01.01.2008. године, прописано је да се усклађивање пензија **војних осигураника** врши по динамици и на начин утврђен Законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање. Решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, **01.Бр. 181-431/08 од 25.01.2008. године** ванредно су усклађене односно повећане пензије за 11,06% од 01.01.2008. године, па је Фонд за СОВО, сагласно цитираној одредби ЗВС, био дужан да пензију усклади односно повећа за 11,06% од 01.01.2008. године, и на тако утврђену вредност бода примени наредна повећања, али то до данас није учинио. Стога, а на основу чл. 5. ст. 2. Уредбе о начину остваривања и престанку права из пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника и **Одлуке Уставног суда Србије, бр. Уж.266-2011 од 22.06.2012. године, захтевам:**

1.-Да донесете Решење којим ће ми вредност бода бити усклађена по прописима, тако да вредност бода за обрачун пензије увећате за **11,06%** и то:

- за период од **01.01.2008. до 31.03.2008.** године, уместо вредност бода од **9,400** треба да буде **10,440** дин.
- за период од **01.04.2008. до 30.09.2008.** године, уместо вредност бода од **10,055** треба да буде **11,167** дин.
- за период од **01.10.2008. до 30.11.2010.** године, уместо вредност бода од **11,476** треба да буде **12,745** дин.
- за период од **01.12.2010. до 31.03.2011.** године, уместо вредност бода од **11,706** треба да буде **13,00** дин.
- за период од **01.04.2011. до 30.09.2011.** године, уместо вредност бода од **12,350** треба да буде **13,716** дин.
- за период од **01.10.2011. до 31.03.2012.** године, уместо вредност бода од **12,498** треба да буде **13,880** дин.
- за период од **01.04.2012. до 30.09.2012.** године, уместо вредност бода од **12,930** треба да буде **14,360** дин.
- за период од **01.10.2012.** па до новог Решења о усклађивању пензије, вредност бода уместо **13.189** треба да буде **14,647** дин.

2.-Да ми исплатите закинути део пензије од 01.01.2008. до доношења новог решења, тј. До почетка исплате по прописима обрачунате пензије, а у износу који је производ броја бодова и нове обрачунате вредности бода.

3.-Молим да ми Решење под 1. Овог захтева доставите у законом прописаном року, а закинути део пензије неодложно исплатите за законском затезном каматом.

У Београду201... године

ПОДНОСИОЦ ЗАХТЕВА

Горе означеним решењем одбијен је мој захтев за усклађивањем пензије у периоду од 01. 01. 2008. године за 11,06%. Као разлог одбијања, првостепени орган позива се на одређене законске прописе, и истиче чињеницу да војни пензионери немају право на ово усклађивање с обзиром да нису у току 2007. године били у систему ПИО Републике Србије, већ су чинили посебан фонд.

Незадовољан оваквим решењем, у законском року изјављујем жалбу,

због повреде материјалног права.

Образложење жалбе:

Чланом 193. Закона о Војсци Србије (ЗВС), који је ступио на снагу 01.01.2008. године, прописано је да се усклађивање пензија војних осигураника врши по динамици и на начин утврђен Законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање. Решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање 01. Бр. 181-431/08 од 25.01.2008. године ванредно се усклађене односно повећане пензије за 11,06% од 01.01.2008. године, па је Фонд СОВО, сагласно цитираној одредби ЗВС, био дужан да ми пензију усклади односно повећа, али то до данас није учинио.

Наиме, одреба закона о ВС је јасна и децидна и она изричито прописује да се након 01. јануара 2008. године усклађивање војних пензија, па и пензије жалиоца, врши по динамици и на начин утврђен законом којим се регулише ПИО у Републици. Код таквог стања ствари, пензија војних корисника усклађује се редовно, и ванредно, у свему у складу са условима које прописује Закон о изменама и допунама Закона о ПИО, а пензије војних корисника треба посматрати у укупној маси остварених пензија свих корисника пензија у Републици Србији. Према томе, правно је неоснован став првостепеног органа, да се ванредно усклађивање не односи на кориснике војних пензија, јер тако нешто уопште не прописује закон, док с друге стране, није основан ни аргумент да су вршена повећања војних пензија два пута током 2007. године. Аргумент је да ли је укупан збир и одређени просек свих исплаћених пензија, па и војних у маси, мањи или једнак датом проценту 60%, просечне зараде без пореза и доприноса.

Из изнетих разлога предлажем да ову жалбу уважите и ожалбено решење преиначите тако, да ми се признаје право на предметно повећање пензије или ожалбено решење поништите и вратите првостепеном органу на поновно одлучивање.

.....
(подносилац захтева)

УПРАВНИ СУД

Немањина 9, 11000 Београд

ТУЖИЛАЦ:

ТУЖЕНИ: Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање,
Београд, ул. Александра Костића бр. 9

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УСТАВНИ СУД
УСТАВНА ЖАЛБА**

11000 БЕОГРАД
Немањина 26

ТУЖБА

Ради поништења Решења 02/1 број:
од године

Решењем туженог 02/1 бр.) од године одбијена је моја жалба на решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ул. Александра Костића 9, којим је одбијен мој захтев за ванредно повећање (усклађивање) пензије за 11.06% од 01.01.2008. године.

Напред наведеним решењем је повређено материјално право, а из следећих разлога:

Ступањем на снагу Закона о Војсци Србије и то почевши од дана 01.01.2008. године, престало је усклађивање висине пензије војних корисника применом члана 261. Закона о Војсци Југославије, па се прешло на нови начин усклађивања, а то је по динамици и на начин утврђен законом којим се регулише пензијско и инвалидско осигурање у Републици Србији.

То усклађивање одређено је Законом о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, број 85/05), а сама материја усклађивања регулисана је у основи чланом 21. и чланом 75. тог Закона, као и другим члановима тог Закона.

У вези са усклађивањем, тим Законом утврђене су две врсте усклађивања, и то редовно усклађивање и тзв. ванредно усклађивање. Под редовним усклађивањем основ су статистички подаци кретања трошкова живота у Републици, и пензије се усклађују два пута годишње, а ванредно, може се назвати и заштитно усклађивање, врши се у случају када вредност просечне пензије у републици за предходну годину падне на ниво 60% просечне зараде без пореза и доприноса исплаћене у предходној години.

Према ставу туженог, војне пензије су биле усклађене редовно у току 2007. године, а за ванредни обрачун и усклађивање, нема потребе, јер се домаћа одредба Закона о Војсци Србије, по том схватању не односи на ванредно усклађивање војних пензија.

Овакав став туженог није правилан и законит, због чега је решење у конкретном случају донето на штету жалитеља.

Наиме, одреба Закона о Војсци Србије је јасна и децидна и она изричито прописује да се након 01. јануара 2008. године усклађивање војних пензија, па и пензије тужиоца врши по динамици и на начин утврђен законом којим се регулише ПИО у Републици. Код таквог стања ствари, усклађивање пензија војних корисника усклађује се редовно и ванредно, у свему у складу са условима које прописује Закон о изменама и допунама о ПИО, а пензије војних корисника трба посматрати у укупној маси остварених пензија свих корисника пензија у Републици Србији. Према томе, правно је неоснован став туженог да се ванредно усклађивање не односи на кориснике војних пензија, јер тако нешто уопште не прописује Закон, док с друге стране, није основан ни аргуменат да су вршена повећања војних пензија два пута током 2007. године. Аргумент је да ли је укупан збир и одређени просек свих исплаћених пензија, па и војних у маси, мањи или једнак датом проценту од 60%, просечне зараде без пореза и доприноса.

Другим речима, редовна повећања нису препрека уколико просечна пензија у маси падне испод 60%, а то је више него евидентно, јер је опште позната чињеница, да ни повећање пензије од тих 11,06% у Републици, није ништа поправило слику и повећало однос пензија и плата.

Још је мање важан, односно ирелеватан је став туженог да нема правно основа за овим траженим усклађивањем, јер Фонд СОВО није био током 2007. године у систему ПИО осигурања Србије, јер нити један законски пропис то не тражи нити прописује.

Са напред изнетих разлога предлажем да тај суд уважи ову тужбу, поништи утужена решења и ову управну ствар реши у спору пуне јурисдикције – утврди да ми припада право на ванредно повећање пензије за 11,06% од 01.01.2008. године.

ТУЖИЛАЦ

I ПОДАЦИ О ПОДНОСИОЦУ УСТАВНЕ ЖАЛБЕ:

(видети одељак I упутства за попуњавање обрасца уставне жалбе)

A) ЗА ФИЗИЧКО ЛИЦЕ

Име и презиме:

ЈМБГ:

Пребивалиште или боравиште:

Број телефона:

B) Подаци о пуномоћнику:

(Само ако подносилац има пуномоћника)

Име и презиме:

Адреса:

Број телефона:

Г) Да ли се слажете да идентитет подносиоца уставне жалбе буде доступан јавности

.....

II ПОДАЦИ О ПОЈЕДИНАЧНОМ АКТУ ИЛИ РАДЊИ КОЈИ СЕ ОСПОРАВА

(видети одељак II упутства за попуњавање обрасца уставне жалбе)

A) ПОЈЕДИНАЧНИ АКТ КОЈИ СЕ ОСПОРАВА, А ПРОТИВ КОГА СУ ИСЦРПЉЕНА СВА ПРАВНА СРЕДСТВА

Назив и доносилац појединачног акта:

Ознака (број) акта:

Датум доношења појединачног акта

Датум пријема оспореног акта:

Да ли су исцрпљена сва правна средства или нису предвиђена друга правна средства за његову заштиту (приложити доказе о томе) Да ли је постојао или постоји неки правни лек који није искоришћен са наводом зашто то није учињено:

Да ли је изјављен још неки правни лек и да ли је окончан поступак по њему, а ако јесте пред којим органом се води поступак:

B) РАДЊА ДРЖАВНОГ ОРГАНА ИЛИ НОСИОЦА ЈАВНОГ ОВЛАШЋЕЊА:

(видети одељак III упутства за попуњавање обрасца уставне жалбе)

Назив органа:

Дан предузимања радње:

а) свршена радња

б) трајна радња

Дан кад је ускраћено уставно право и слобода:

а) свршена радња

б) трајна радња

III НАВЕДИТЕ УСТАВОМ ЗАЈЕМЧЕНО ЉУДСКО ИЛИ МАЊИНСКО ПРАВО ИЛИ СЛОБОДУ ЗА КОЈЕ СМАТРАТЕ ДА ВАМ ЈЕ ПОВРЕЂЕНО ИЛИ УСКРАЂЕНО

(видети одељак III упутства за попуњавање обрасца уставне жалбе)

A) Уставно право или слобода за коју се тврди да је повређена или ускраћена:

B) Одговарајућа одредба Устава којом се то право или слобода јемчи:

IV НАВЕДИТЕ У ЧЕМУ СЕ САСТОЈИ ПОВРЕДА ИЛИ УСКРАЂИВАЊЕ УСТАВОМ ЗАЈЕМЧЕНОГ ЉУДСКОГ ИЛИ МАЊИНСКОГ ПРАВА ИЛИ СЛОБОДЕ

(видети одељак IV упутства за попуњавање обрасца уставне жалбе)

Навести разлоге жалбе и детаљно образложити тврдњу да је повређено или ускраћено уставно право или слобода (тј. у чему се састоји повреда Уставом зајемченог људског или мањинског права или слободе):

V НАВЕДИТЕ ЗАХТЕВ О КОМЕ УСТАВНИ СУД ТРЕБА ДА ОДЛУЧИ

(видети одељак V упутства за попуњавање обрасца уставне жалбе)

(нпр. поништити појединачни акт, забранити даље вршење одређене радње, наредити вршење одређене радње, одредити да се уклоне штетне последице у одређеном року; повраћај у пређашње стање, накнада штете, објављивање судске одлуке)

Датум и место подношења

уставне жалбе:

.....
Својеручни потпис:

ПРИЛОЖЕНА ДОКУМЕНТА:

(видети одељак VI упутства за попуњавање обрасца уставне жалбе, а заокружити приложено)

- пуномоћје за подношење уставне жалбе,
- препис оспореног појединачног акта,
- докази да су исцрпљена правна средства,
- доказ о датуму пријема оспореног акта,
- други докази од значаја за одлучивање

ПАРНИЧНИ ПОСТУПАК

ОРИЈЕНТАЦИОНО УПУТСТВО

за парницу ради наплате закинутих износа пензије због неусклађивања са ванредним повећањем за 11,06 % од 01. јануара 2008. године

По тужбама у управном спору, Управни суд је овлашћен и дужан да одлучи да ли војним пензионерима припада право на ванредно повећање пензија за 11,06 % од 01. јануара 2008. године по решењу Републичког фонда ПИО 01 број 181-431/08 од 25.01.2008. године, али не и да досуђује исплату закинутог дела пензије. Уколико Управни суд пресуди да то право припада војним пензионерима, а фонд ПИО не исплати закинути део пензије без спора, тај дуг се може наплатити само по пресуди парничног суда по тужби за накнаду штете.

Будући да Управни суд још није позитивно мериторно одлучио по тужбама у управном спору, исход парница за наплату закинутог дела пензија је неизвесан. У случају да парнични судови одбију тужбе, подносиоци тужби би сносили трошкове парничног поступка (судске таксе, трошкови вештачења, евентуална накнада за ангажовање адвоката). **С тога, свако треба да сам процени и одлучи да ли ће подносити тужбу или не.**

Текст који следи садржи неопходне податке за одређење у погледу подношења тужбе и покретање и вођење парнице за наплату закинутог дела пензије.

Разлози за подношење тужбе

1) У питању је закидање на закону заснованих права, па се реално може очекивати да судови обавезу Фонд ПИО да закинуте износе исплати. Неки судови тако и поступају, па већ има неколико правноснажних и извршних пресуда којима је досуђена исплата закинутог дела пензије, а већина судова одређује застој у поступку до одлуке Управног суда.

2) Од 19. Фебруара 2008. Године, када је у „Службеном гласнику Републике Србије“ објављено решење Републичког Фонда ПИО о ванредном повећању пензија за 11,06 %, тече рок застарелости за наплату закинутог дела пензије. Сваки појединачни месечни износ застарева за три године, а само право застарева за пет година, од тог датума. Наступањем застарелости гаси се право на потраживање исплате тог износа уколико Фонд ПИО истакне приговор застарелости.

3) Будући да су неки парнични судови већ донели правноснажне и извршне пресуде којима су досуђили наплату предметног дуга, сви они којима би парнична тужба за наплату дуга била одбијена могу изјавити уставну жалбу због повреде права на једнаку заштиту

права из члана 36. став 1. Устава Републике Србије. Досадашња пракса Уставног суда је да те уставне жалбе уважава.

4) Вођење поступка пред Европским судом за људска права у Стразбуру условљено је претходним поступком пред домаћим судовима, а до тог поступка може доћи ако домаћи судови не буду пресудили по закону, што се не може поуздано искључити.

Разлози против подношења тужбе

Не може се искључити могућност да Управни суд пресуди да војним пензионерима не припада право на ванредно повећање пензија за 11,06 % од 01.01.2008. године. У том случају би парнични судови одбијали тужбе за наплату дуга, па би тужиоци сносили све трошкове парничног поступка (судске таксе, трошкове вештачења, накнада пуномоћнику – адвокату).

Тужбу је овлашћен да поднесе само оштећени војни пензионер, сам или преко пуномоћника – адвоката. Удружење војних пензионера Србије није овлашћено да подноси тужбу у име и за рачун својих чланова.

Тужени је Републички Фонд за пензијско и инвалидско осигурање, улица Др. Александра Костића број 9, Београд.

Надлежни суд, коме се тужба подноси, је основни суд у чијој је месној надлежности седиште туженог (Први основни суд у Београду) или пребивалиште тужиоца. Имајући у виду оптерећеност основних судова, тужбе треба подносити суду надлежном по пребивалишту тужиоца.

Закинути део пензије се израчунава по табели у прилогу.

Садржај тужбе дат је у приложеном обрасцу тужбе.

Накнада за рад адвоката зависи од тога да ли се плаћа унапред или након правноснажног окончања парнице и наплате досуженог износа. **Ако се плаћа унапред** накнада је одређена вредношћу спора и адвокатском тарифом, а адвокат не сноси ризик евентуалног неуспеха у парници. Ако се плаћа по окончању поступка, претежна пракса је да адвокату припадне 10% од досуђеног износа и трошкови поступка на које је обавезан тужени (изузев за судске таксе и вештачење), као и износ од 4.000 динара у моменту потписивања пуномоћи за подмирење материјалних трошкова адвоката до окончања парнице и наплате потраживања. У овом другом случају, и адвокат сноси ризик евентуалног неуспеха у поступку. У оба случаја клијент подмирује судске таксе и трошкове вештачења, а ти износи му се враћају по успешном окончању парнице.

Избор пуномоћника - адвоката је ствар личног одређења сваког појединца.

ИЗВРШНИ ОДБОР УВПС

(назив и адреса суда)

Тужилац: (име и презиме, адреса)

Тужени: Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Др. Александра Костића бр. 9 Београд.

**Т у ж б а
Ради накнаде штете**

у 2 примерка, са прилозима

Овом тужбом Тужилац тражи накнаду материјалне штете проузроковане незаконитим поступањем Туженог – неисплаћивањем пуних месечних износа припадајуће пензије Тужиоца.

И Релевантне чињенице и докази

Тужилац је корисник права на..... пензију, које је до 01. јануара

(старосну, инвалидску, породичну)

2012. године остваривао код Фонда за социјално осигурање војних осигураника (Фонд СОВО), а од тада код Туженог, који је преузео имовину, права и обавезе Фонда СОВО у погледу пензијског и инвалидског осигурања војних осигураника.

Месечни износ пензије Тужиоца чини производ броја бодова за

обрачун пензије и вредности бода. По решењу Фонда СОВО бр од број бодова за обрачун пензије Тужиоцу износи.....

Доказ: Решење Фонда СОВО бр. од 2007. Године.

Решењем Туженог 01бр.181-431/08 од 25.01.2008. године ванредно су усклађене – повећане пензије за 11,06% почев од 01.01.2008. године.

Доказ: Неспорно, решење Фонда ПИО 01бр.181-431/08 од 25.01.2008. године, по потреби.

Сагласно динамици и начину усклађивању пензија цивилних осигураника, Тужени је био дужан да усклади-повећа и пензију Тужиоцу, али то није учинио, ни по службеној дужности нити по захтеву Тужиоца, чиме се Тужиоцу наноси материјална штета, која до дана подношења ове Тужбе означиРСД.

Доказ: вештачење преко вештака економско-финансијске струке.

II Правни основ тужбеног захтева

Одредбом чл. 193. Закона о Војсци Србије који је на сази од 01.01.2008. године, прописано је да се усклађивање пензија војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу, врши по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Како је већ поменути Решењем Туженог, од 25.01.2008. године, извршено усклађивање пензија цивилних осигураника, то је Тужени био дужан да на исти начин усклади и пензију Тужиоца.

Одредбом чл. 5. Ст. 1 Уредбе о начину остваривања и престанку права из пензијског и

инвалидског осигурања војних осигураника („Службени лист СРЈ“, бр. 36/94, 42/02 и „Сл. Гласник РС“, бр. 23/09) прописано је да се „... пензије и друга примања војних осигураника усклађују по службеној дужности“. Одредбом чл. 12. Уредбе, прописано је да „... пензија, новчана накнада за телесно оштећење и додаток за помоћ и негу стичу се и доспевају даном испуњења услова, а утврђује се у месечном износу и исплаћују се уназад“.

Тужени није поступио у складу са предметним обавезама и ни до данас није извршио

усклађивање и исплату пензије Тужиоцу по наведеном основу. Свеукупно посматрано, оваквим незаконитим поступањем Туженог, Тужиоцу је нанета материјална штета, те је том смислу у потпуности основан постављени Тужбени захтев. Тужени се од истог не може бранити ни аргументом да суд опште надлежности није апсолутно надлежан за поступање у овакој правној ствари јер се правилност обрачуна висине пензије оцењује у управном поступку. Овакав аргумент Тужени је већ истицао у другим парничним предметима са сличним чињеничним и идентичним правним супстратом и поводом истог већ је заузет став Врховног суда Србије, који се огледа и у Решењу Рев. 866/06, од 15.11.2006. године. Тим Решењем Врховни суд Србије стаје на становиште да надлежност управних органа за утврђење висина плата и пензија и за оцену законитости управних аката не искључује надлежност редовног суда до поступка у парници ради накнаде штете због незаконитог или неправилног рада државног органа. Дакле, у случају незаконитог и неправилног рада државног органа, суд опште надлежности јесте апсолутно и стварно надлежан да одлучује о праву на накнаду тако настале штете, што је управо овде и случај јер је до неисплаћивања Тужиоцу дужних новчаних износа дошло управо због тога што Тужени није законито и правно вршио послове из делокруга своје надлежности, услед чега до исплата припадајућих износа Тужиоцу није ни могло доћи. Због тога је Тужени одговоран, а суд опште надлежности апсолутно и стварно надлежан за одлучивање о захтеву за накнаду овако настале штете. Исто овако и у Пресуди Окружног суда у Београду, Гж-5079/07, од 16.05.2007. године.

Тужени не врши исплату пензија тужиоцу према елементима о ванредном усклађивању пензија, правдајући се да то не чини из разлога што се ово усклађивање односило на 2007 годину када Тужилац није био у систему ПИО.

Овакво образложење је неодрживо из више разлога, а

у том погледу наводимо да је у тачци 7 поменутог решења туженог изричито наведено:

„Исплата усклађене пензије и новчаних накнада по овом решењу вршиће се од 1. јануара 2008. године“.

Правни и стварни смисао поменутог решења о ванредном усклађивању пензија јесте да се оно доноси за будуће са јасним циљем да се ниво просечне пензије пензионера подигне на виши ниво. У време доношења решења о ванредном усклађивању пензија тужилац се налазио у систему републичког фонда за ПИО, па је с тога више него јасно да је и он – Тужилац имао право као и сви други пензионери на прописано ванредно усклађивање пензије од 11,06% почев од 1. јануара 2008. године.

Изнето становиште у потпуности подржава Уставни суд Србије, који је у бројним одлукама којима је усвојио уставне жалбе заузео јасан правни и општеобавезујући став да се и на војне пензионере који су се налазили у систему републичког ПИО од 01.01.2008. године има искључиво применити Закон о ПИО, што другачије речено значи да је и тужилац, као и сви други пензионери имао право на ванредно усклађивање пензије почев од 01.01.2008. године.

III Петитум тужбе

Тужилац предлаже да Суд изведе предложене доказе и донесе следећу

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ Тужбени захтев, и **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** Тужени, Републички фонд за

пензијско и инвалидско осигурање, Др Александра Костића бр. 9, Београд, да Тужиоцу на име наканде штете због неисплаћених месечних износа пензије исплати следеће новчане износе:

За период од 01. јануара 2008. године до 31. марта 2008. године – износ од РСД

За период од 01. априла 2008. године до 30. септембра 2008. године – износ од.....РСД

За период од 01. октобра 2008. године до 30. новембра 2010. године – износ од.....РСД

За период од 01. децембра 2010. године до 31. марта 2011. године – износ од..... РСД

За период од 01. априла 2011. године до 30. септембра 2011. године – износ од РСД

За период од 01. октобра 2011. године до 31. марта 2012. године – износ од РСД

За период од 01. априла 2012. године до 31. септембра 2012. године – износ од РСД

За период од 01. октобра 2012. године до 31. Децембра 2012. године – износ од РСД

Све са законском затезном каматом на сваки од наведених износа почев од 21. Дана наредног месеца за предходни месец, па до коначне исплате и све у року од осам дана од дана пријема писаног отправка ове Пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Тужени, Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Др Александра Костића бр. 9, Београд, да Тужиоцу трошкове спора, сразмерно издацима учињеним у току и поводом ове Парнице, све у року од осам дана од дана пријема писаног отправка ове Пресуде.

Прилози:
Наведени докази,
Пуномоћје;

ТУЖИЛАЦ

ТАБЕЛА ЗА ОБРАЧУН ДУГА

Прилог број

ПЕРИОД	ЗАКИНУТА вредн. бода	БОДОВИ	ДУГ МЕСЕЧНО	МЕСЕЦИ	УКУПНО ЗА ПЕРИОД
01.01.08 до 31.03.08.	1,039			3	
01.04.08. до 30.09.08.	1,112			6	
01.10.08. до 30.11.010.	1,270			26	
01.12.010. до 31.03.011.	1,296			4	
01.04.011. до 30.09.011.	1,367			6	
01.10.011. до 31.03.012.	1,383			6	
01.04.012. до 30.09.012.	1,431			6	
01.10.012. до 31.12.012.	1,460			3	
УКУПАН ДУГ					